

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 613 din data de 22.11.2023

Nr. dosar: 138/2023

Nr. petiție: 1637/01.03.2023

Petent:

Reclamat: Unitatea Administrativ Teritorială a Municipiului Cluj-Napoca

Obiect: Petentul reclamă prevederile Legii nr.227/2015 privind Codul Fiscal

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2. Unitatea Administrativ Teritorială a Municipiului Cluj-Napoca -

II. Procedura de citare

3. Prin adresele nr. 1637/14.03.2023, respectiv nr. 2046/14.03.2023 s-a realizat citarea părților, cu termen de audiere în data de 04.04.2023 (filele 7-8 la dosar).

4. Prin adresa înregistrată cu nr. 2318/23.03.2023, respectiv 2540/30.03.2023 partea reclamată transmite punct de vedere și înscrisuri probatorii (filele 9-92 la dosar).

5. Prin adresa înregistrată cu nr. 2657/05.04.2023 se transmite petentului punctul de vedere transmis de partea reclamată (fila 93 la dosar).

6. În data de 18.05.2023, având în vedere că petentul nu a ridicat de la oficiul poștal documentele menționate la punctul 3, i-au fost comunicate prin email (filele 94-95 la dosar).

7. În data de 19.05.2023, petentul confirmă prin e-mail primirea punctului de vedere, exprimându-și la rândul său un punct de vedere, prin care învederează faptul că acesta nu acuză UAT Cluj-Napoca de discriminare, ci consideră că prevederile legii nr.227/2015 sunt discriminatorii (fila 96 la dosar).

8. Prin adresa înregistrată cu nr.7175/20.09.2023, se comunică petentului faptul că CNCD a invocat din oficiu excepția necompetenței materiale cu privire la posibila limitare a prevederilor Legii nr.227/2015 privind Codul Fiscal, cu referire la aplicarea facilităților fiscale pentru clădirile noi sau reabilitate. Petentul nu a mai transmis niciun punct de vedere cu privire la excepția de necompetență a CNCD, mai sus menționată (fila 97-98 la dosar).

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

9. Petentul susține că în anul 2022 și-a montat din surse proprii panouri fotovoltaice pe casa proprietate personală situată în Cluj-Napoca, pe str ..., nr.n.n. Certificatul de atestare a edificării construcției pentru casă este emis în anul 2010.

10. Petentul susține că în conformitate cu dispozițiile pct.XI din Anexa VII la HCL nr.925/2022 se acordă „*reducere cu 50% la plata impozitului/taxei pentru clădirile noi sau reabilitate, cu destinația de locuință, pentru care proprietarii execută pe cheltuia proprie lucrări pentru creșterea performanțelor energetice, pentru instalarea de sisteme de producere a energiei electrice din surse fotovoltaice*” (art.456, alin.2 lit h) din legea nr.227/2015 privind Codul Fiscal).

11. Petentul precizează că reclamata i-a acordat inițial reducerea cu soluționarea favorabilă a dosarului, dar după câteva săptămâni l-a anunțat printr-o scrisoare recomandată că reducerea nu mai poate fi acordată întrucât „*Certificatul de atestare a edificării construcției, depus la dosar este emis în anul 2010, iar HCL nr.925/2022, Anexa VII, Pct.XI, lit.B(1) prevede faptul că acesta trebuie să fie emis în anul fiscal anterior depunerii cererii (respectiv anul 2022), neputând beneficia de reducerea de impozit solicitată*”.

12. Petentul susține că legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal este discriminatorie întrucât pot beneficia de reducerea de 50% conform legii doar acei proprietari care și-au obținut un certificat de edificare a construcției cu un an înainte de montarea panourilor fotovoltaice. Orice altă construcție/casa de locuit care e edificată cu mai mult de un an în urma montării panourilor nu beneficiază de această reducere.

Susținerile părții reclamate

13. Prin adresele înregistrate cu nr. 2318/23.03.2023, respectiv nr. 2540/30.03.2023 partea reclamată transmite punct de vedere și înscrisuri probatorii, prin care precizează că locuința petentului a fost edificată în anul 2010, conform certificatului de atestare a edificării construcției nr. **471/28.09.2010** emis de către UAT Cluj-Napoca.

14. Reclamantul precizează că potrivit art. 456 alin.(2) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, consiliile locale pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe clădiri în funcție de oportunitățile de dezvoltare ale comunităților locale, la un moment dat.

15. De asemenea, potrivit prevederilor art. 456 alin. 2 lit. h¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, introdus prin Legea nr. 370/2022 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 16/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, abrogarea unor acte normative și alte măsuri financiar-fiscale s-a introdus posibilitatea acordării scutirii/reducerii la plata impozitului/taxei pentru clădirile noi sau reabilitate, cu destinația de locuință, pentru care proprietarii execută pe cheltuiala proprie lucrări pentru creșterea performanței energetice, pentru instalarea de sisteme de producere a energiei electrice din surse fotovoltaice. În vederea aplicării prevederilor art. 456 alin. 2 lit. h¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, Consiliul

Local al municipiului Cluj-Napoca a adoptat H.C.L nr. 925/2022 prin care în Anexa VII art. XI¹ a aprobat pentru anul 2023 reducerea cu 50 % la plata impozitului/taxei pentru clădirile noi sau reabilite, cu destinația de locuință, pentru care proprietarii execută pe cheltuiala proprie lucrări pentru creșterea performanței energetice, pentru instalarea de sisteme de producere a energiei electrice din surse fotovoltaice. (Conform prevederilor exprese ale art. 24 din HG. nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, 24. (1) Pentru aplicarea prevederilor art. 456 alin. (2) din Codul fiscal, consiliile locale pot adopta hotărâri privind scutirea sau reducerea impozitului pe clădiri și a taxei pe clădiri pe bază de criterii și proceduri proprii. La nivelul municipiului București, această atribuție este îndeplinită de consiliile locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri-cadru aprobate de către Consiliul General al Municipiului București).

16. Reclamatul precizează, de asemenea, că potrivit procedurii stabilite în Anexa VII a H.C.L. nr. 925/2022, reducerea la plata impozitului pentru clădirile noi sau reabilite, cu destinația de locuință, pentru care proprietarii execută pe cheltuiala proprie lucrări pentru creșterea performanței energetice, pentru instalarea de sisteme de producere a energiei electrice din surse fotovoltaice, se acordă pe bază de cerere depusă la organul fiscal, însoțită de copii ale documentelor justificative certificate de conformitate cu originalul: *procesul-verbal de punere în funcțiune emis de către operatorul economic autorizat ANRE din care să rezulte că s-au realizat lucrările de instalare de sisteme de producere a energiei electrice din surse fotovoltaice; certificatul de racordare - document emis de către operatorul de rețea în vederea punerii sub tensiune a instalațiilor electrice de la locul de consum și/sau de producere și a utilizării rețelei, care certifică îndeplinirea condițiilor prevăzute în avizul tehnic de racordare valabil, conform Regulamentului privind racordarea utilizatorilor la rețelele electrice de interes public, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 59/2013, cu modificările și completările ulterioare, după caz, declarația pe propria răspundere a proprietarului clădirii în sensul că lucrările pentru instalarea de sisteme de producere a energiei electrice din surse fotovoltaice au fost realizate pe cheltuiala proprie; acte doveditoare care atestă starea clădirii reabilite/nouă, prin certificat de atestare a edificării construcției emis în anul fiscal anterior depunerii cererii.*

17. Reclamatul arată că deși petentul a depus la Direcția Impozite și taxe locale a municipiului CJ cerere de acordare a reducerii cu 50 % la plata impozitului/taxei pentru clădirile noi sau reabilite la care a anexat documentele prevăzute la lit. a)-c) din Anexa VII a H.C.L. nr. 925/2022, nu a depus acte doveditoare care să ateste starea clădirii reabilite/nouă, prin certificat de atestare a edificării construcției emis în anul fiscal anterior depunerii cererii (lit. d din Anexa VII a H.C.L. nr. 925/2022). Singurul document depus în probațiune de către petent a fost certificatul de atestare a edificării construcției nr. 471/28.09.2010 emis de către reclamată, document care nu atestă pentru anul fiscal 2023 că respectiva clădire este nouă sau reabilitată. Astfel, din analiza prevederilor exprese ale art. 456 alin. 2 lit. h¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, rezultă faptul că pentru a beneficia de scutire sau reducere la plata impozitului/taxei pentru clădirile noi sau reabilite, cu destinația de locuință,

pentru care proprietarii execută pe cheltuiala proprie lucrări pentru creșterea performanței energetice, pentru instalarea de sisteme de producere a energiei electrice din surse fotovoltaice, trebuie să fie îndeplinite 3 condiții cumulative: clădirea pentru care se solicită acordarea scutirii sau reducerii să fie clădire nouă sau reabilitată; clădirea să aibă destinație de locuință; proprietarul execută pe cheltuiala proprie lucrări pentru creșterea performanței energetice, pentru instalarea de sisteme de producere a energiei electrice din surse fotovoltaice.

18. Astfel, noțiunea fiscală de „clădire nouă sau reabilitată” este definită de dispozițiile art 292 alin. 2 pct. 3 și 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, respectiv art. 55 alin. 3 și 4 din HG. nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 „*livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării; o construcție nouă cuprinde și orice construcție transformată sau parte transformată a unei construcții, dacă costul transformării, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea construcției sau a părții din construcție. exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării, respectiv valoarea înregistrată în contabilitate în cazul persoanelor impozabile care au obligativitatea de a conduce evidența contabilă și care nu aplică metoda de evaluare bazată pe cost în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară, sau valoarea stabilită printr-un raport de expertiză/evaluare, în cazul altor persoane impozabile. În cazul în care se înstrăinează doar o parte din construcție, iar valoarea acesteia și a îmbunătățirilor aferente nu pot fi determinate pe baza datelor din contabilitate, acestea vor fi determinate în baza unui raport de expertiză/evaluare.* Conform dispozițiilor art. 55 alin. 3 și 4 din HG. nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015: „Se consideră a fi data primei ocupări, în cazul unei construcții sau al unei părți din construcție care nu a suferit transformări de natura celor prevăzute la art. 292 alin. (2) Ut. fi pct. 4 din Codul fiscal, data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a construcției sau a unei părți din construcție. Prin proces-verbal de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislației în vigoare. în cazul unei construcții realizate în regie proprie, data primei ocupări este data documentului pe baza căruia construcția sau partea din construcție este înregistrată în evidențele contabile drept activ corporal fix. Data primei utilizări a unei construcții se referă la construcții care au suferit transformări de natura celor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. fi pct. 4 din Codul fiscal. Prin data primei utilizări se înțelege data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză sau a unei părți a construcției. Prin proces-verbal de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislației în vigoare. în cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții sau a unei părți din construcție, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea construcției sau a unei părți din construcție cu valoarea transformării respective”.

19. Astfel partea reclamată susține că scutirea sau reducerea de la plata impozitului reglementată de art. 456 alin. 2 lit. h¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în forma menționată de textul legal, nu se aplică în cazul oricărei clădiri cu destinație de locuință la care proprietarii execută pe cheltuiala proprie lucrări pentru creșterea performanței energetice, pentru instalarea de sisteme de producere a energiei electrice din surse fotovoltaice, ci respectiva clădire trebuie să fie o clădire nouă sau reabilitată. Totodată printr-o hotărâre a Consiliului Local al Municipiului Cluj-Napoca nu poate fi extinsă sfera de aplicare a scutirii sau reducerii de la plata impozitului la orice clădire cu destinație de locuință la care proprietarii execută pe cheltuiala proprie lucrări pentru creșterea performanței energetice, chiar dacă respectiva clădire nu ar fi nouă sau reabilitată, în condițiile în care tocmai Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal limitează *expressis verbis* aplicarea facilității fiscale doar la clădirile noi sau reabilite, Legea nr. 227/2015 fiind act normativ cu forță juridică superioară unei hotărâri de consiliu local.

20. Concluzionând, reclamatul precizează că aplicând aceste prevederi legale la situația clădirii deținută de către petent în Municipiul Cluj-Napoca, se poate observa faptul că, pe de o parte din moment ce prima ocupare sau utilizare a clădirii s-a efectuat încă din data de 28.09.2010 (data emiterii certificatului de atestare a edificării construcției nr. 471/28.09.2010), această clădire nu mai poate fi considerată în anul 2023 ca fiind o clădire nouă (art. 292 alin. 2 pct. 3 Cod fiscal- calitatea fiscală de clădire nouă fiind deținută până la 31 decembrie 2011 - data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției, iar pe de altă parte, petentul nu a depus la organul fiscal niciun document justificativ (proces-verbal de recepție la terminarea lucrărilor de reabilitare, certificat de atestare a edificării construcției) care să ateste faptul că respectiva clădire a fost reabilitată fie în anul fiscal anterior 2022, sau în intervalul 2010-2022. Prin urmare, partea reclamată susține faptul că în speță nu sunt îndeplinite condițiile legale conținute de art. 456 alin. 2 lit. h¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, respectiv de Anexa VII a H.C.L. nr. 925/2022, pentru acordarea reducerii de 50% la plata impozitului pentru clădirea situată în municipiul Cluj-Napoca, în favoarea petentului, iar respingerea cererii acestuia de acordare a reducerii de impozit este pe deplin justificată legal, refuzul organului fiscal local neconstituind un abuz de drept sau o discriminare în materia raportului de drept material fiscal.

21. Partea reclamată depune în probațiune întreaga documentație care a stat la baza refuzului de acordare a reducerii de 50% la plata impozitului solicitată de către petent.

IV Cadrul legal aplicabil

22. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Ordinul nr.144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor

Art. 28

Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.

Art. 29

Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.

Art. 63

„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.

O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată

Art. 2

(1) „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Art. 16 alin. 1 din Constituția României, revizuită;

“Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

V. Motivele de fapt și de drept

23. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile părților, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu conform prevederilor din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**, astfel:

„Art. 28. Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.

Art. 29. Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.

24. Referitor la excepția de necompetență a C.N.C.D., invocată din oficiu, Colegiul director urmează să o admită, arătând că o eventuală constatare a unei fapte de discriminare ar afecta norme juridice cu caracter de lege, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008. Emite un punct de vedere privind obiectul petiției, conform deciziilor instanțelor judecătorești în domeniu.

25. Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale stabilește următoarele: „Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării care, potrivit art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, poate să dispună «înlăturarea

consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

26. Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

27. Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării» iar, potrivit dispozițiilor art. 18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art. 19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale.

28. Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 a lin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art. 16 referitor la principiul nediscriminării.

29. Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000.

30. Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative. "

31. Având în vedere aceste aspecte, Colegiul nu se poate pronunța prin hotărâre, privind obiectul cauzei, însă poate emite un punct de vedere, conform prevederilor art.18 alin.1 din O.G. nr.137/2000 „*Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.*”, astfel:

Punct de vedere

O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: „*Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice*”.

Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: „*exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile*”).

Prin nediferențiere, judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg, în primul rând, tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „*art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară (Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (Van der Musselle*

împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46) ori „*relevant similară*” (**Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „*analoagă ori relevant similară*” (**Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit**, 30 iulie 1998, §75).

CEDO arată că statele contractante au o marjă de apreciere în a stabili dacă și în ce măsură diferențele în situații de altfel similare justifică un tratament diferit în drept. Marja de apreciere variază în funcție de împrejurări, obiectul și fondul cauzei. (**Rasmussen împotriva Danemarcei**, 28 noiembrie 1984, §40). Chiar dacă statele au o marjă de apreciere, justificarea trebuie evaluată în raport cu principiile care prevalează în mod normal într-o societate democratică (**Ünal Tekeli împotriva Turciei**, 16 noiembrie 2004, §50). Marja de apreciere este mai largă în domeniul măsurilor generale de strategii economice sau sociale, întrucât autoritățile naționale sunt cele care cunosc mai bine decât o instanță internațională care sunt interesele publice în domeniul economic și social (**Zeman împotriva Austriei**, 29 iunie 2006, §33). În domeniile în care nu există o practică comună a statelor marja de apreciere este la fel mai largă (**S.H. și alții împotriva Austriei**, §69). Chiar și în lipsa unei practici comune se poate stabili dacă există sau nu o tendință europeană (**I.B. împotriva Greciei**, 3 octombrie 2013, §82-83).

Colegiul director constată că pentru a beneficia de scutire sau reducere la plata impozitului/taxei pentru clădirile noi sau reabilite, cu destinația de locuință, pentru care proprietarii execută pe cheltuiala proprie lucrări pentru creșterea performanței energetice, pentru instalarea de sisteme de producere a energiei electrice din surse fotovoltaice, trebuie să fie îndeplinite 3 condiții cumulative: clădirea pentru care se solicită acordarea scutirii sau reducerii să fie *clădire nouă sau reabilitată*; clădirea să aibă destinație de locuință; proprietarul execută pe cheltuiala proprie lucrări pentru creșterea performanței energetice, pentru instalarea de sisteme de producere a energiei electrice din surse fotovoltaice.

Colegiul apreciază că scutirea/reducerea la plata impozitului/taxei nu se aplică în cazul oricărei clădiri cu destinație de locuință la care proprietarii execută pe cheltuiala proprie lucrări pentru creșterea performanței energetice, pentru instalarea de sisteme de producere a energiei electrice din surse fotovoltaice, ci respectiva clădire trebuie să fie o clădire nouă sau reabilitată.

În concluzie, Colegiul director constată că tratamentul diferențiat sesizat de petent are loc între persoane fizice care nu se află în situații analoage, comparabile și, ca atare, nu suntem în situația unei discriminări, respectiv în situația încălcării principiului egalității și nediscriminării reglementat de art. 16 din Constituția României.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării conform deciziei Curții Constituționale și emiterea unui punct de vedere;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

MOȚA MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SĂVULESCU RADU COSMIN – Membru

Redactată și motivată: RCV/VNC

Data redactării: 04.12.2023

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.